

روزهایی بود که در ایران روزنامه‌نگار
 شدن دشوار بود. روزهایی که روزنامه‌ها
 و نشریه‌های کشور محدود بود و محدود
 بود. به دل خسته‌های نسل اول
 روزنامه‌نگاری ایران که دو دهه هر دم
 بر جنازه نشریه‌ای موبیه کرده بودند
 و در سوگ از دست دادن رسانه‌ای
 سیاهپوش شده بودند و باز هم صبوری
 کرده و روزنامه‌نگار مانده بودند. از
 سیاسی‌نویسی به سینما‌بی‌نویسی روی
 آورده بودند اما روزنامه‌نگار مانده بودند؛
 از سیاسی‌نویسی به ادبی‌نویسی روی
 آورده بودند اما روزنامه‌نگار مانده بودند؛
 از روزنامه‌نویسی به ماهنامه‌نویسی روی
 آورده بودند اما روزنامه‌نگار مانده بودند؛
 از نشریه‌های عمومی به مجله‌های
 تخصصی تبعید شده بودند اما حتی در
 تبعید هم روزنامه‌نگار مانده بودند. ورود
 به این جمع دلخسته و موبیه کرده و سیاه
 پوشیده البته سخت بود که اینان به چشم
 خویش هجوم نوآمدگان را دیده بودند.
 همان انقلابیان کاغذی که به جای اسلحه،
 قلم برداشته بودند و به جای خونریزی،
 جوهرفشنای می‌کردند. پس چه انتظار که
 نسل اول روزنامه‌نگاری ایران آغوش برای
 این نوآمدگان بگشاید که آنان اهل آغوش
 نبودند. نسل اول با جوانانی که آمده بودند
 تا در روزنامه‌نگاری انقلابیگری پیشه کنند
 سرسنگین بودند چرا که هدف این انقلاب
 واژگونی حاکمیت ایشان بود. همین دیوار
 بلند بی‌اعتمادی سبب شد نسل دوم
 روزنامه‌نگاری ایران کمتر بتواند با نسل
 اول رابطه‌ای معتمدانه برقرار کند. نهایت
 همراهی آنها همزیستی بود؛ روزنامه‌های
 بزرگ جای نسل دوم بود و ماهنامه‌های
 کوچک جای نسل اول. روزنامه‌نگار شدن

طرح از هادی حیدری

دوزنامه نگار شدن

چه آسان

دوزنامه نگار مودن

چه دشوار

محمد قوچانی :

مدیر مسؤول و صاحب امتیاز و ستون نویس با چاپ مجموعه مقالات مطبوعاتی خود وزیر و وکیل شوند چرا جوانان نتوانند؟ و این همان آفت نسل سوم روزنامه‌نگاری ایران شد. برخی به هوس قدرت افتادند و برخی در افسون فرنگ فرو رفتند. اینترنت که آمد و تلکس که منسخ شد و بلاگ به دنیا آمد تعداد کسانی که سردبیر خودشان

دست منتقدان می‌دید و جواب پارلمان و دولت را در روزنامه و مجله می‌داد. شگفتانه نسبتی میان این توبخانه و آن سنگر نبود: توبخانه‌های آتشین و سنگرهای کاغذین. از سوی دیگر جاه طلبی جوانی و بلندپروازی ذاتی روزنامه‌نگاری چون بنگ و افیون در جان نسل سوم افتاد. اگر دیگران می‌توانستند به عنوان

ما روزنامه‌نگاران نسل سوم مرگ آگاه‌ترین مردمان ایران هستیم. چرا که مرگ عزیزان بسیاری را دیده‌ایم. عزیزان کاغذی، عزیزان بی‌جانی که در آغوش ما جان به جان آفرین تسلیم کردند.

سخت بود اما روزنامه‌نگار ماندن ممکن. جوانان به سختی می‌توانستند اعتماد پیشان و استادان را جلب کنند تا تجربه‌ها سینه به سینه به نسل‌ها سپرده شود. رازها ناگشوده می‌ماند و رمزها گشوده نمی‌شد. روزنامه‌نگاران که خود اهل خاطرات و خطرات بودند خاطرات خود را از تیتر و رو تیتر و سوتیتر و سانسور و چاپ و صحافی و صفحه‌بندی و احضار و گاف و خبرخوردگی و محروم‌الی خان‌ها و خبر و دزدیدن از چاپخانه و کازیه را در سینه نگه می‌داشتند تا مبادا به همین اتهامات شریف محکمه شوند!

روزهایی شد که در ایران روزنامه‌نگار ماندن دشوار شد.

روزهایی که روزنامه‌ها و روزنامه‌نگارها به قدرت رسیدند و به دولت و مجلس رفتند. وزیر شدند و وکیل و تعداد روزنامه‌ها چنان فزونی گرفت که به تعداد بیشتری روزنامه‌نگار نیاز شد. روزهایی که نسل سوم روزنامه‌نگاری ایران به دنیا آمد. آغوش‌ها گشوده شد و حلقه‌ها باز شد. هراس‌ها از میان رفت و بی‌پروای آمد. هر کس می‌توانست هرچه بخواهد روزنامه‌نگار می‌توانست روزنامه‌نگار شود. روزنامه‌نگاری بنویسد. روزنامه‌نگاری حرفه‌ای شد. روزنامه‌نگاری پول‌ساز شد. روزنامه‌نگاران به شخصیت‌های مرجع اجتماعی تبدیل شدند. روزنامه‌نگاری دیگر دلمندوی روش‌نفکرانه نبود. شور و شوق جوانی بود. معركه‌گیری سر پیری هم بود. بودند از نسل اول روزنامه‌نگاری ایران که به نسل سوم پیوستند و چه خوب، که احیا شدند. اما روزنامه‌نگار ماندن عجیب سخت شد. حاکمیت به نسل سوم به دیده تردید می‌نگریست. آنان را بازیچه

در آگوش ما جان به جان آفرین تسلیم کردند. ما روزنامه‌نگاران نسل سوم تحقیرشده‌ترین نسل روزنامه‌نگاران هستیم. ما مصدق کسانی هستیم که هرگز از یک دقیقه بعد زندگی خود خبر ندارند. بر آینده ما نه منطق حکم می‌کند، نه عقل، نه احساس، نه عاطفه. هیچ کسی از آینده خود خبر ندارد اما می‌تواند برای برنامه‌ریزی کند اما مانع نمی‌دانیم برای فردای خود برنامه‌ریزی کنیم. هر روز که به دفتر نشریه خود می‌رویم نمی‌دانیم آیا فردایی هم در کار هست؟ نکند فردا دوشنبه باشد که دوشنبه‌ها روز تشکیل جلسه هیأت نظارت بر مطبوعات است. نکند فردا یکی از شنبه‌ها یا دوشنبه‌ها یا یکشنبه‌ها یا سه‌شنبه یا چهارشنبه‌ها

در عین روزنامه نداشتند روزنامه‌نگار بمانند. برای برخی روزنامه‌نگاری مقصد است و برای برخی وسیله. برای برخی روزنامه‌نگاری کاروانسرای بین راه است و برای برخی سرای باقی. اما با این توقیف‌ها، با این قتلنفس‌ها، با این نفس در نطفه خفه کردن‌ها، با این افسون‌های فرنگ، با این وبلاغ‌های قشنگ، با این روابط عمومی‌های فرمانبردار، با این بولتن‌های چاپ اعلا، با این حقوق‌های بخور و نمیر، با این دنیای متناقض مگر می‌توان روزنامه‌نگار ماند؟ این پرسش وسوسه‌انگیز نسل سوم روزنامه‌نگاری ایران است. ما روزنامه‌نگاران نسل سوم مرگ آکاه‌ترین مردمان ایران هستیم. چرا که مرگ عزیزان بسیاری را دیده‌ایم. عزیزان کاغذی، عزیزان بی‌جانی که

شدن بیشتر شد و شگفتانه حاکمیت هم این بریدن از خاک و کاغذ و پناه بردن به خاک بیگانه و کاغذ الکترونیک را ترویج می‌کرد. حاکمیت با این توقیف‌ها و اپوزیسیون با آن تحويل‌گرفتن‌ها فرصت روزنامه‌نگار شدن را از ما گرفته است. ما باید سال‌ها بمانیم تا روزنامه‌نگار شویم. روسای جمهور بسیار و وزیران زیادی باید بروند تا ما روزنامه‌نگار شویم. در ایران اما بر عکس است: سال‌های روزنامه‌نگاری عوض می‌شوند اما روسای دولت‌ها سال‌ها باقی می‌مانند! به ما حتی فرصت انتباہ کردن نداده‌اند؛ با یک گناه از بهشت مطبوعات بیرون می‌شویم. این روزها، روزنامه‌نگار ماندن سخت شده است.

کم هستند مانند احمد بورقانی که

دکتر مهناز مسکوب

MAHNAZ MESSKOUB

D.D.S, M.S.

متخصص درمان ریشه دندان

Root Canal Therapy

9400 Westheimer
Suite #1
Houston, Texas 77063
با تعیین وقت قبلی

713-932-7730

Pain Relief Chiropractic Clinics

دکتر همایون مهاجر دکتر پریسا مهاجر

دارای برد تخصصی در کایروپرکتیک

عضو انجمن کایروپرکتیک آمریکا و ایالت تکزاس

خدمات ناشی از کار و تصادفات

زمین خوردگی

درمان دردهای گردن، کمر و دست و پا

خدمات ناشی از ورزش

درمان ناراحتی‌های مفصلی، عضلانی و عصبی

دیسک گردن و کمر و کمر دردهای بعد از زایمان

سر دردهای مزمن و میگرن

6423 Richmond Ave., Ste. I

Houston, Texas 77057

150 West Parker Rd., Ste. 602

713-784-8189

Houston, Texas 77076

713-699-8887

267/mohajer

هر روز منحصراً می‌شود. ای کاش هر روز خانه‌ام را ویران نمی‌کردند تا پدرم باور کند که من هم کار می‌کنم و نه بازی یا سرگرمی که روزنامه‌نگاری می‌کنم. ای کاش همانگونه که به آسانی روزنامه‌نگار شدیم می‌توانستیم به آسانی روزنامه‌نگار بمانیم و بمیریم. ای کاش روزی که مردیم قطعه‌ای در گورستان برای روزنامه‌نگاران مرده باشد که ما را در آن جا دفن کنند، نه اینکه مانند مهران قاسمی جوانمرگ شویم که مانند احمد رضا دریابی بمیریم. آن روز، روز ایرانی آزادی مطبوعات است. روزی که گورستانی از پیر روزنامه‌نگاران مرده که پشت میز کار خود مرده‌اند داشته باشیم روز جشن ماست. روزی که روزنامه‌نگار بمیریم می‌فهمیم که روزنامه‌نگار زیسته‌ایم. پس جز مرگ آرزویی برای نسل من نکنید.

نفر همه کارگران و کاسیان یک محل را از کار بیکار کنند؟ به اتهامی در ۱۰ سال پیش پس از ۱۰ سال توقيف حکمی برای ۱۰ سال بعد بدنهند «و دیگر هیچ»... روزنامه‌نگار شدن برای نسل ما آسان بود اما روزنامه‌نگار ماندن چه دشوار است. این آرزو به دل نسل ما مانده است که در این کار بماند و پیر شود، پخته شود، باسود شود، کارشناس شود، روزنامه‌نگار شود. ای کاش پیر شویم. ای کاش در دفتر روزنامه و مجله بمیریم. ای کاش همچون مدیر و سردبیر مجله اشپیگل ۵۰ سال می‌ماندیم و پیر که نه حتی فسیل می‌شدیم. ای کاش پدرم که همواره آرزو می‌کرد من کنار روزنامه‌نگاری ام در اداره‌ای، وزارت‌خانه‌ای، سازمانی استخدام می‌شدم، قانون شود که من سال‌هاست که استخدام شده‌ام، اما

یا پنجشنبه‌هایی باشد که ممکن است شعبه‌ای در دادگاه حکم توقيف نشریه ما را بدهد.

خدا را شکر که جمعه تعطیل است! ما حتی شب عید هم نداریم. ما حتی شب‌های عید هم - در حالی که بر مجلات و نشریات‌مان لباس نوروزی پوشانده‌ایم - لباس سیاه می‌پوشیم و در غم از دست دادن مجلاتی که نوروز را نمی‌بینند می‌سوزیم. ما سال‌های عمرمان را با ویژه‌نامه‌های نوروز می‌شماریم؛ ویژه‌نامه‌هایی که روز به روز کمتر می‌شوند. به خنده‌هایمان نگاه نکنید؛ ما از دل سوگواریم. به جشن‌هایمان نگاه نکنید ما از سر بی‌خیالی خوشحالیم. کدام شغل و کدام کاسبی را سراغ دارید که به کوچکترین خطأ، شاغلان و کاسیان در آن به اعدام محکوم شوند؟ به جرم خطای یک

**LAW OFFICES
OF
MARSHALL TAHERI**

CIVIL AND COMMERCIAL LITIGATION
FEDERAL CRIMINAL DEFENSE
FEDERAL TAX LITIGATION
INTERNATIONAL BUSINESS LITIGATION
PERSONAL INJURY

Houston	713.871.0000
Dallas	214.871.0000
Los Angeles	310.557.0000
New York	212.247.0000
Washington, D.C.	202.333.0000

www_marshalltaheri.com

35 years experience and a Professor of Law

Consultation by appointment only

Botox™
Juvéderm™
Prevelle™
IPL
Skin Care
Lip implant
Liposuction
Silhouette Lift™

دکتر آزیتا مجیدی

جراح پلاستیک

با تخصص از فرانسه و آمریکا
www.DrAzitaMadjidi.com

جراحی زیبایی و ترمیمی:

• صورت • سینه • شکم

Azita Majdidi, MD, MS, PA
Plastic Surgery
6624 Fannin , Suite 2390
Houston, TX 77030

713 797 1000